



Nied wiew

Brunatny

Nied wiew ten najwielki z rodziny kociaków na naszych ziemiach drapieżnik był do niedawna najpospolitszym zwierzęciem, zamieszkuje wszystkie wielkie puszcze. Obecnie występuje on jedynie w paśmie gór na południu kraju. Stan jego pogłowia jednak stopniowo wzrasta i obecnie oceniany jest na około 100 osobników.

Masa ciała samców dochodzi do 400 kg a samic do 300 kg. Ciało jest masywne, głowa stosunkowo mała o małych oczach i krótkich zaokrąglonych uszach. Nogi mają pięć palców, zakończone mocnymi pazurami o długości do 10 cm. Ciało pokryte jest gęstym i długim owłosieniem koloru jasno - do ciemnobrunatnego.

Nied wiew zamieszkuje rozległe obszary leśne zarówno górskie, jak i nizinne. W zalesionych ostępach prowadzi również dzienny tryb życia, poza swoją ostoją wychodzi jednak tylko nocą.

Charakterystycznym cechem biologii nied wiewia jest sen zimowy. Temperatura ciała zwierzęcia obniża się wówczas do 29°C, zmniejsza się także częstość oddechu i tętno. Sen zimowy nie jest prawdziwą hibernacją i może zostać przerwany w każdej chwili. Długość snu zimowego zależy od lokalizacji geograficznej, pogody i kondycji fizycznej osobnika. W polskich warunkach długość snu wynosi ok. 3,5 miesiąca. Okres snu zimowego nied wiewie spędzają w zimowych schronieniach czyli gawrach.

Okres godowy nied wiewia w naszych warunkach ma miejsce w kwietniu i maju. Samce i samice poszukują się wzajemnie, a gotowość samicy do zapłodnienia jest prawdopodobnie komunikowana przez znakowanie zapachowe w ramach arealu osobniczego. Samce mogą staczać walki o samice i pilnować jej przez 1 do 3 tygodni. Nied wiewie są poligamiczne, samice mogą kopulować z wieloma samcami w okresie rui, która trwa od 10 do 30 dni. Całkowita długość ciąży, wliczając w to okres przedimplantacyjny, trwa 180-265 dni. Wielkość miotów wynosi 1-5, ale najczęściej rodzi się 2-3 młode. Młode osobniki osiągną dojrzałość płciową w wieku 4-6 lat.

W diecie nied wiewia pokarmy udział ma pokarm roślinny. Równie chętnie zjada także różne zwierzęta, począwszy od owadów aż do skąpczyzny na zwierzętach i bydła domowego. Podchodzi pod siedziby ludzkie w poszukiwaniu uli z miodem lub bydła pasącego się na łąkach, nieraz sięje postrach wśród ludzi, nie mówiąc o stratach materialnych, które wyrządza. W imię tego, nied wiew jest jednym z naszych nielicznych żyjących pomników przyrody, należy mu wybaczyć i darować. Także my, liwi zainteresowani skuteczną ochroną tego zwierzęcia, bądź ciego nadzwyczajną atrakcyjnością jego łowiska w którym występuje.